

KONINKRIJK BELGIE.ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, de 24e mei 1985 door de Voorzitter van de Vlaamse Exe-cutieve verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende goedkeuring van het samenwerkings-akkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap, ondertekend te Alden-Biesen op 22 mei 1985", heeft de 3e juni 1985 het volgend advies gegeven :

1. Zoals de Raad van State er reeds heeft op gewezen in de adviezen over twee voorontwerpen van decreet tot goedkeuring van het samenwerkingsakkoord dat op 21 juni 1984 tussen de Franse en de Duitstalige Gemeenschap werd gesloten, voorziet artikel 55 van de wet van 31 december 1983 tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap niet in een dergelijke goedkeuring, maar betekent zulks niet dat de betrokken Gemeenschappen dat procédé niet zouden kunnen aanwenden (adviezen nrs L. 16.312/2/V en L. 16.403/2).

2. Luidens artikel 20 van het akkoord zou "in geval van verblijf in instellingen en bij deelname aan manifestaties die door één van de beide Gemeenschappen worden georganiseerd, ... de gasten van de andere Gemeenschap een kostendekkende dagvergoeding (worden) aangerekend".

Zoals de Raad van State het reeds herhaaldelijk heeft laten opmerken - o.m. ook in de hiervoren vermelde adviezen nrs L. 16.312 en L. 16.403 - heeft men, bij de hervorming van de instellingen die werd tot stand gebracht door de artikelen 59bis en 59ter van de Grondwet en de wetten van 8 en 9 augustus 1980 en 31 december 1983, iedere vorm van subnationaliteit willen weren.

.../...

Het is bijgevolg niet mogelijk dat een Gemeenschap een regeling zou treffen voor "de gasten van de andere Gemeenschap", wanneer daaronder zou moeten worden verstaan "personen behorend tot de andere Gemeenschap".

Daartegenover staat echter dat de bevoegdheid van de diverse Gemeenschappen krachtens artikel 59bis, §§ 4 en 4bis en (het nieuwe) artikel 59ter, § 2, van de Grondwet territoriaal beperkt is, wat betekent dat elke regeling die een Gemeenschap wil treffen een duidelijke binding moet hebben met het territorium waarvoor die Gemeenschap bevoegd is en het dus ook mogelijk maakt dat een Gemeenschap ten aanzien van de personen die met dat territorium een bijzondere binding hebben (bijv. door het feit dat zij er wonen) een preferentiële regeling treft. Een dergelijke regeling verschilt immers van een op een subnationaliteit gegronde regeling daar zij enkel steunt op een territoriale binding, en derhalve ophoudt van toepassing te zijn indien die territoriale binding wegvalt.

Het gelijkheidsbeginsel verwoord in artikel 6 van de Grondwet verzet er zich echter tegen dat een Gemeenschap voor een onderscheiden behandeling van Belgen enig ander territoriaal criterium zou hanteren dan degene die zij kan ontlenen aan haar eigen bevoegdheid *ratione loci*.

Artikel 20 van het akkoord is derhalve slechts aanvaardbaar in zoverre het in de hierboven aangegeven zin zou worden omgewerkt.

.../...

3.1. Het is niet gebruikelijk in de aanhef van het indieningsbesluit van een ontwerp van decreet te verwijzen naar het advies van de Raad van State, daar luidens artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State dat advies in elk geval bij de memorie van toelichting van het ontwerp moet worden gevoegd.

3.2. Daarentegen wil het gebruik wel dat de Ministers op wier voordracht een besluit tot indiening van een ontwerp van decreet wordt getroffen ook allemaal belast worden met de indiening van dat ontwerp.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	: P. VERMEULEN,	voorzitter,
	J. NIMMEGEERS,	staatsraden,
	W. DEROOVER,	
	F. DE KEMPENEER,	assessoren van de
	J. GIJSSELS,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	: F. LIEVENS,	toegevoegd griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. E. HAESBROUCK,
adjunct-auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS.

P. VERMEULEN.